NEWS
PEOPLE
WORLDS
IDEAS
CARE

The Interval Post

MANY
WORLDS
SHARED
PEOPLE

A NEWSPAPER FOR A LARGER NEIGHBOURHOOD

THE AGE OF MANY HORIZONS

CONFLUENCE OF NINE / ISSUE 02

Dönüş için yeni bir adres

Bitmemiş Rıhtım'da bir yolculuk hanesi, evin değişmeden bekleyeceğini vaat etmekten vazgeçti.

Bitmemiş Rıhtım canlandırması: yolculuk hanesinin odaları üzerinde duyu kanatları.

Ayrılmadan önce

Çocuk eski odanın resmini saklıyor. Yetişkinler dönüş sözünü değiştiriyor: Bakım sorumluluğu sürüyor, evdekilerin kapısı yeniden çalınacak. Daro Pell, Rıhtım'da bir hanenin görüşmesine katıldı.

HABERİN TAMAMI / SAYFA 2

SONRAKİ ESER DAHA TERBİYESİZ

Aralarında 240 yıl olan iki yapıt. Yaro Kes onları barıştırmaya niyetli değil. / 3

ÜÇ HAMLEDE BİR BULUT

Fenna ile Urel küçücük bir gökyüzünde anlaşamıyor. Yanında iki hızda mektuplaşma. / 4

SAYFA 2'DE / Neris Vaul sözün yanına iki saat koyuyor.

BAŞYAZI / Mera Senn: Sabır kimin zamanından ödeniyor? / 2

Dönüş için yeni bir adres

Yazan: Daro Pell

Çocuğun çizdiği odanın üç penceresi var. Gemideki odanın iki. Ayrılış görüşmesinde kimse resmi düzelttirmek istemiyor. Çocuk geride bırakacağı evin resmini saklıyor. Yetişkinlerse dönüş beyanının buna benzer bir şey yapıp yapmadığını tartışıyor: Bugünkü evi geleceğe olduğu gibi taşımaya çalışmak.

Sovan yolculuğa çıkacak, Ilen kalacak. İkisi de hanenin üyesi, ikisi de yolculuğu destekliyor. İlk beyanda iç rahatlatan bir dönüş tarihi vardı. Evdeki yerin, tanıdık kabul odasının ve orayı yaşanır kılan insanların o gün hazır olacağı da varsayılıyordu. Ilen bu varsayımın çıkarılmasını istedi.

Rıhtım'da yalnızca bu hanenin görüşmesine katıldım; bütün Iriath yolculuklarını bağlayan bir karar alınmadı. Beyanın önceki ve sonraki hâlini okudum, bakım için ayrılan kaynağı gördüm, iki katılımcıyla da konuştum. Geride kalanlara sağlanacak destek değişmedi. Değişen, yolcuların eve dönmeyi nasıl tarif ettiği oldu.

Yeni taahhüdün ilk adımı temas. Gemi, bedensel dönüşe girişmeden önce koşulları iki uçta da kontrol edilmiş bir kabul odasından randevu isteyecek. O oda uygun değilse başka bir düzenleme görüşülecek. Beyan, yolculara başka insanların hayatında süresiz yer ayırmıyor.

Bir Iriath gemisi, evdekilerin hiç deneyimlemediği koşullara göre geliştirilmiş duyu organlarıyla dönebilir. Tanıdık ışık can yakabilir. Sevgiyle hazırlanmış bir odada yaşamak mümkün olmayabilir. Bir sınırdan ileti geçerken beden geçemeyebilir. Bunlar temas teknolojisinin bilinen sınırları. Yanlarına tarih yazmak onları ortadan kaldırmıyor.

Ilen'in itirazı yalnızca odayla ilgili değildi. Bedensel koşullar uygun olsa bile hane değişmiş olabilirdi. Biri taşınabilir, yeni bir ilişki kurabilir ya da hep bekleyen kişi diye anılmaktan bıkabilirdi. Yeni metin, bugünkü haneyi geri getirmeyi değil, gelecekteki haneyle yeniden ilişki kurmak için başvurmayı vaat ediyor.

Sovan tarihten vazgeçmeye direndi. Belirli bir dönüş günü bakım işlerini planlamayı kolaylaştırıyor; sürekli uzayan bir ayrılığın yalnızca yolcunun macerası sayılmasını önlüyordu. Bu itiraz metni değiştirdi. Düzenli temas ve adı konmuş sorumluluklar korundu. Bakım sağlama yükümlülüğüyle eskisi gibi karşılanma beklentisi birbirinden ayrıldı.

Güzergâh için ayrılan bütçe ile bakım bütçesi de ayrı kaldı. Sonradan çıkacak teknik bir gecikme, bakım kaynağını sessizce tüketemeyecek. Ayrılan tutarı görebildim; kaynağın ayrılmış olması, gelecekte bakımın iyi işleyeceğini söylememe yetmez. Kabul odası planı da henüz değişen bir güzergâhta sınanmadı. Son teyitte gemi kalkmamıştı.

Bir yolculuk hanesinde büyüdüm. Ayrılık evrakları bana eskiden muhteşem bir girişimin sıkıcı kenarı gibi gelirdi. Bu görüşmede dikkatimi çeken, yolcuların çok çekici bir vaatten vazgeçmesiydi: Başka yerlerde gösterdikleri cesaretin karşılığında burada değişmemiş bir yer bulmak. Geride kalanlar için daha işe yarar bir şeyi korudular; sevginin aynı kalmasına bağlı olmayan sorumlulukları.

Çocuk üç pencereli resmi taşıma kutusuna koydu. Hane resmi sakladı. Kimse odanın ölçülerini dönüş anlaşmasına geçirmedi.

Sözün yanına iki saat koyun

Yazan: Neris Vaul

Zamanı farklı hızlarda yaşayan iki yer arasında randevu verirken iki ayrı hesabı bilmek gerekir: Gönderen ne kadar yaşamış olmayı bekliyor, karşı taraf cevap verebildiğinde kendi hayatında ne kadar zaman geçmiş olacak? İstasyon zaman damgalarını çevirebilir, iletiyi bellekte bekletebilir. Arada yaşananları eşitleyemez.

Çizimde iki yerel tarih de ileri gidiyor. Aralarındaki çizgiler yazışmayı gösteriyor; bedenlerin geçebileceği yolları değil. Uzunluklar süre ölçüsü sayılmaz. Gönderen için yeni olan bir cevap, sorusunu çoktan değiştirmiş bir haneye ulaşabilir.

Bu yüzden randevulardan vazgeçmek gerekmiyor. Kararlı ve iki uçta ayarlanmış bir hatta kabul takvimi, yolculuk ve bakım için yeterince güvenilir olabilir. İşe yarayan bir söz, o takvimi, son teyidi ve temas kesilirse ne yapılacağını belirtir. Bunları söylemeyen kesin bir tarih, göründüğünden daha az şey bildirir.

İki saat de geri gitmez. Gecikmiş bir cevap bundan sonra ne yapacağımızı değiştirebilir; yaşanmış kayıptan önceye varamaz.

Sabır kimin zamanından ödeniyor?

Yazan: Mera Senn / Başyazı

Yavaş Mahkeme'de hızlı taraflar kendi bekleyişlerini finanse eder. Böylece yavaş bir topluluk, başkasının takvimine göre cevap vermeye zorlanmadan düşünebilir. Bu önemli bir kazanım.

Fakat para, kimin dikkatinin bağlandığını tek başına söylemez. İmkânları yerinde bir delege beklerken haneyi başka biri ayakta tutabilir. Görüşmenin uzaması gerekli olabilir; odanın dışındaki bir hayattan zaman almaya da devam eder.

Çözüm yavaş tarafları acele ettirmek değil. Hızlı taraflardan bakımın, nöbet değişiminin ve dinlenmenin nasıl sağlandığını da bütçe kadar açık anlatmalarını isteyelim. Bir güvenceyi sürdürenler kendi yerlerinden ayrılabiliyorsa o güvence güçlenir.

Post da uzun araştırmalarında aynı soruyu kendisine sormalı. Bir bekleyişin parasını ödemek, onun sorumluluğunu almanın başlangıcı.

RIHTIM 18 / II; DEMİRLİK 62 / I'de alındı; son teyit 62 / III. Gemi henüz kalkmadı.

Sonraki eser daha terbiyesiz

Eren Tal'ın İki Başlangıç sergisi, iki yapıt birbirini açıklamayı reddettiğinde güzelleşiyor.

İki Başlangıç canlandırması. Dokunsal karşılık, asılı yapıtların eşdeğeri değil, ayrı bir eser.

Yazan: Yaro Kes / Eleştiri

Eski yapıt sizi merkezine istiyor. Bal rengi ince kaburgalar içeri kıvrılıyor. Çevresinde her tur attığınızda düzenini az daha anladığınız duygusu geri geliyor.

Sanatçının yerel zamanıyla 240 yıl sonra yaptığı yeni yapıt ise tam bu rahatlığın yerleşeceği yerde koyu bir yarık açıyor. İlkini hemen sevdim. İkincisini daha uzun düşündüm.

İkisi de Dinleme Demirliği'ndeki geçici bir salonda asılı. Eren Tal birlikte sergilenmelerine izin vermiş, fakat erken bir yanılgının olgunlaşarak bilgeliğe dönüştüğü bir hikâye sunmuyor.

İki Başlangıç adı yerinde bir huzursuzluk yaratıyor. Sonraki yapıtın son cevap diye yerleşmesine engel oluyor.

Thalen sanatında aynı kişinin yüzyıllar arayla yaptığı eserleri konuşurken görmeye alışığız. Seyirciler de bu konuşmanın fazlasıyla işgüzar ev sahipleri olabiliyor.

Eski sanatçı yenisiyle tanıştırılsın, kırgınlık kabul edilsin, biz eve gitmeden zarifçe barışılsın istiyoruz. Buradaki nesneler davetimize gelmiyor.

Eski kaburgaların verdiği haz gerçek. Sonradan açılan yarık, önceki işçiliği değersiz kılmıyor.

Yeni yapıt akraba bir malzemeyi daha az söz dinleyen biçimde kullanmış: Yüzeyler yaklaşırken birleşecek sanıyorsunuz, sonra bakışınız aralıktan geçiyor. Bunu eskisine saldırı diye okumak kolay. Böyle okuyunca yeni yapıtın enerjisinin fazla büyük bölümünü başkasının geçmişine harcıyoruz.

İkisinin de ötekinin merkezinde durmadığı bir yere geçin. Yarık, eksik bir sonuçtan çok hareket daveti gibi görünmeye başlıyor.

Fark, yapıtlara bakandan ne istediklerinde. Eren'in hâlâ aynı kişi olup olmadığına dair bir kurama ihtiyacımız yok; salondaki sanatçı adı da zaten o meseleyi çözemez.

Sipariş edilmiş dokunsal karşılık ikiliyi daha ilginç kılıyor. Onu yapan sanatçı, açıklığı yüzey dizisinin başka bir yerine koymuş.

Elin altında kesinti, gözün beklediğinden daha uzun bir yolun ardından geliyor. Bana daha az zarif, daha şaşırtıcı geldi. Birebir eşdeğeri demek, onu karşılaşmaya değer kılan tercihi silerdi.

Serginin ketumluğunun bir bedeli de var. Bilgi arayan ziyaretçinin, bilinçli bir susuşla eksik açıklamayı ayırmasına pek yardım edilmiyor.

Malzemeler hakkında kısa bir not, ne düşüneceğimi buyurmadan ilk turumu keskinleştirebilirdi. Gizem bazen sanatçının işi salon çalışanlarına bırakmasıdır.

Yine de eksik barışma hikâyesini istemezdim. Bu ikili, iyileşmiş bir hayatı temsil etmeden de haz ve huzursuzluk verebiliyor.

Eski yapıt konuğunu ağırlamayı hâlâ biliyor. Yenisi, konuğa gidecek bir yer bırakmayı öğrenmiş.

DEMİRLİK 61 / IV'te görüldü; 62 / II'de alındı; yerleştirme 62 / III'te teyit edildi.

The Interval Post

Yakın hayat / bulut oyunu

Üç hamlede olmadık bir bulut

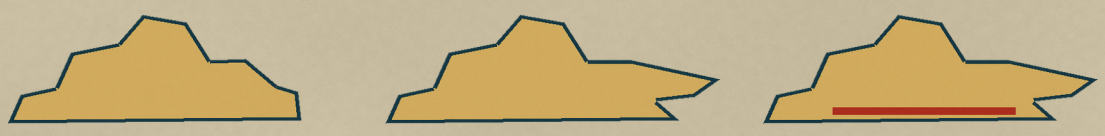

Kapalı modelin ve büyütülmüş görüntüsünün canlandırması. Cansız parçacıklar; içinde yaşam yok.

1 / GÖVDE

2 / ÇIKINTI

3 / ÇİZGİ

Üç hamlenin temsili çizimi. Aynı biçim, sonunda adı konabilecek bir şeye dönüşüyor.

Yazan: Lio Fen / Yakın Sayfalar

Fenna altı dolgun, kenarı gösterişli bir bulut yaptı. Urel ona uzun bir çıkıntı ekledi. Üçüncü hamlede Fenna alta ince bir çizgi koyunca büyütülmüş görüntüye bakan herkes uyuyan bir hayvan gördü. Urel bozuldu. Bulut hiçbir şeye benzemiyorken daha tuhaftı.

Oyun, Demirlik'teki bir çeviri atölyesinde oynandı. Masa üstündeki kapalı modelde cansız parçacıklar dolaşan havayla hareket ediyordu. Yukarıdan yansıtılan görüntü, küçük girdapları birkaç kişinin üzerinde tartışabileceği kadar büyütüyordu. Bulutun içinde kimse yaşamıyordu. Kimsenin başkasının havasını solumayı öğrenmesi gerekmiyordu.

Her hamlede akışta bir değişiklik yapılabiliyordu. Sonucu tahmin etmek biraz bilgi, biraz da iyimser bir gösteriydi. Fenna'nın ilk ayarı gözle görülür pek fark yaratmadı. İkincisinde istemediği bir kıvrım çıktı. Hayvanı kendi eseri ilan ettiğinde Urel'in yüzünde buna uygun bir kuşku belirmişti.

Oyunun amacı konusunda anlaşamadılar. Fenna, ötekinin tanıyabileceği bir şey yapmak istiyordu. Urel buluta ad koymanın zor kalmasını tercih ediyordu. İki görüş de birbirlerinin iyi numaralarını ödünç almalarına engel olmadı. Uzun çıkıntı çözülmeye başlayınca ikisi birden kontrollere eğildi.

Demirlik'in büyük bölümünde yiyecek ve sıradan malzeme bulmak kolay. Yapmaya çalıştığınız şeyi fark eden biriyle geçirilecek bir öğleden sonrayı üretmek daha zor. Oyunun çekiciliğinin bir kısmı burada; ama başarılı bir kıvrımla duyulan ölçüsüz gururu bu da tam açıklamıyor.

Yeni bir yerel akımın doğuşuna değil, tek bir oyuna baktım. Üzerinde anlaşılmış bir kazanan çıkmadı. Bulut inceldi, model boşaldı, Urel bir el daha istedi. Fenna, hayvana kaza demeyi bırakırsa yeniden başlayabileceklerini söyledi.

Tek oyun: DEMİRLİK 62 / II; aynı aralıkta alındı, 62 / III'te teyit edildi. Oyun bitti.

İki hızda mektuplaşma

Editöryel kurmaca / Seli Ar

Bahçeden

Duvarın yanına ne dikeceğimi sormuştun. Ağaç diktim, sonra duvarı taşıdım. Kökler mutfağa ulaşmıştı. Şimdi başka bir mutfağım var. Önceki bütün soruları cevaplamak zorunda hissetme. Bu sabah ne pişirdiğini merak ediyorum.

Mutfaktan

Ben daha dikim krokisini ararken yeni mutfağın postayla geldi. Sana layıkıyla cevap yazmaya uğraşırken bu sabah yassı ekmeği yaktım. İşte beceriksiz cevabım: Yanmadan önce güzel kokuyordu. Ağacın bugünkü hâlini gönder. Bütün ömrünü zarfa sığdırman gerekmiyor.

Bu derleme DEMİRLİK 62 / IV'te kapanır. Yerel sayaçlar bütün dünyaların ortak şimdisi değildir.